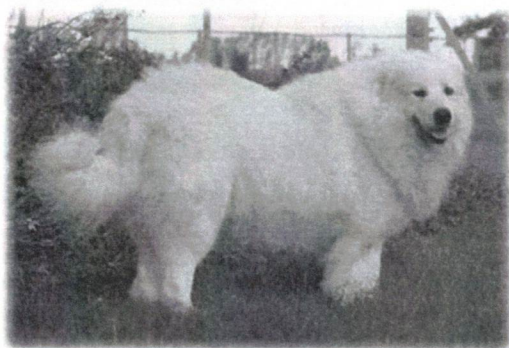

Jak dlouho pracujete s PHP a proč jste si vybral právě toto plemeno?

Pyrenejský horský pes se stal členem naší rodiny již v roce 1995. Před tím, než se narodili naše 4 děti, byli pyrenejci součástí naší rodiny. Krátce po svatbě jsme se rozhodovali mezi Hovawartem, Kuvaszem a Pyrenejským horským psem. Navštívili jsme několik chovatelů, informovali jsme se o plánovaných krytích. Naše rozhodnutí velmi ovlivnila kombinace elegance a sebevědomí pyrenejských horských psů, které jsme viděli. Nikdy jsme naši volby nelitovali!

Můžete nám představit Vaše psy? Jaká je Vaše chovatelská strategie a vize?

Začali jsme se dvěma psy, polo-bratr, polo-sestra, z Holandské chovatelské stanice Ursa's Signum. Ursula Hoek importovala některé zajímavé psy z Euzkotar linie a provedla kombinaci této linie s linií Francouzskou. Naše fena Ursa's Signum Dancing in the Mist 'Dancy', byla matkou našeho prvního vrhu 'Du Mas de Rumoirt'. Při hledání dalšího, nového štěněte, nás Ursula

doporučila chovatelce Elena Vespa, Itálie. V březnu 2008 jsme navštívili její chovatelskou stanici poprvé. Vrátili jsme se zpátky do Holandska s naší překrásnou Dame du Lys du Royaume d' Ursita (Lys). Velmi speciální cestu si k nám našel i bratr Lys, Duc de Reve. Duc je otcem 6 vrhů, zatím. Z naší druhé cesty do Itálie jsme si přivezli štěně jménem Fontainebleau du Royaume d' Ursita (Fonte). Během roku 2012 jsme naše přátele, Eleny a Angela navštívili znovu. Cílem této cesty bylo krytí naší Lys. Z tohoto spojení jsme si nechali štěně jménem Cara (Caravelle du Mas de Rumoirt). Máme také další fenu jménem Eimy du Pic de Viscos (Bellamy). Bellamy je matkou našeho druhého vrhu. Náš poslední vrh je ze spojení Fonte a Duca. Jedno z těchto štěnat, Ducal, žije v České Republice. Co se týče naší chovatelské strategie a vize, jsme trochu umírnění. Naučili jsme se hodně od ostatních chovatelů, Ursuly a v neposlední řadě Eleny. I nadále je Elena náš učitel a hodně spolu konzultujeme „typ“ a další důležité charakteristiky plemene. Pro nás je nejdůležitější typ hlavy, zvláště pak výraz. Velký, bílý a elegantně se pohybuje pes nečiní automaticky Pyrenejského horského psa. Na druhou stranu i pes s typickou hlavou potřebuje funkční exteriér, který zajistí psovi schopnost provádět práci pro kterou je určen. Obojí, jak exteriér tak zdravotní stránka, je velmi důležitá. Existuje ještě jeden bod naší chovatelské strategie. Většina našich štěnat žije v „normálním“ prostředí moderní rodiny a takovému to životu se

musí umět přizpůsobit. Z tohoto důvodu dbáme na velmi dobrou socializaci. Typ, zdraví a povaha: stejně důležité!

Podle Vás, jak „perfektní“ Pyrenejský horský pes vypadá?

Obecně, standard nám ukazuje perfektní kvality našich psů. Ale, musíme taktéž respektovat přírodu. V reálném životě, každý pes může být posuzován různě. Je to otázka vkusu a vlastní úvahy. Perfektní pes pravděpodobně existuje v „hlavě“ každého z nás. Standard plemene by pro nás měla být hlavní předloha.

Každý vnese do chovu svůj vkus, avšak s respektem ke standardu. Podle mého názoru, Pyrenejský horský pes musí ukázat obojí, jak eleganci tak sílu. Kombinace obojího s dobře modelovanou hlavou, jemným a zasněným výrazem, dobře stavěným tělem a silnou kostrou. Nelíbí se mi hlavy příliš extrémní a hlavy, kterým chybí elegance v důsledku nesprávného tvaru očí / rtů či tlamy. Pro nás je vyváženost těchto faktorů velmi důležitá.

Jak je na tom populace Pyrenejských horských psů v Holandsku zdravotně? (HD, lokty, oči, rakovina atd.)

V Holandsku provádíme povinně rentgeny HD a PL. Většina chovatelů taktéž provádí rentgeny ramen, tohle však není povinnost. Se zdravotními problémy se potýkáme ve stejné míře jako v ostatních státech.

Jaké chování, povahu psů v Holandsku máte?

V naší zemi je populace Pyrenejských horských psů dosti obsáhlá. Většina psů nežije v přírodních podmínkách pro plemeno typických. Tohle může být problém pro psy se silným obranářským pudem. Obrana vlastního území, kde je vysoká koncentrace osob, dopravy, může působit problém. I přes tyto okolnosti, můžeme říci, že psi se prostředí, ve kterém žijí, přizpůsobí celkem dobře.

Vidíte velký rozdíl mezi psy dnešními a psy v minulosti?

Říci pravdu, jak v minulosti tak v současnosti můžeme vidět zajímavé a méně zajímavé psy. V současnosti, máme pravděpodobně více znalostí o anatomii, zdraví a genetických faktorech. Taktéž je nyní velký pokrok v tom, že můžeme vybírat psy v jiných zemích, dokonce i jiných

kontinentech. Ale díky tomu, můžeme také zaznamenat určitý stupeň globalizace. Chovatelé z různých zemí spolupracují, kříží linie za účelem určitých kvalit.

Co je podle Vás největší chybou, kterou majitelé a chovatelé dělají?

Největší chybu, kterou může chovatel udělat? Podle mého názoru musí chovatel porozumět potřebám plemenu, které chová. Hlavním úkolem chovatele je dodržet určitý standard kvalit a zdraví pro další generace. Musí respektovat minulost, původ plemene a další aspekty při kombinacích, které chce dělat. Takže chovatelé, kteří chovají pouze za účelem produkování velkých, bílých štěňat, by si měli najít jiný, lukrativnější koníček... Co se týče majitelů, musí respektovat nezávislost a temperament pyrenejského horského psa. Jestliže chcete stoprocentně poslušného psa, raději si kupte Nintendo.

Jaké jsou v Holandsku podmínky uchovnění? (zdravotní výsledky, výsledky výstav atd.)

Podmínkou pro uchovnění Pyrenejského horského psa je výsledek rentgenů kyčlí a kolen. Je možné použít psy s výsledky HD A a HD B. V případě, že se jedná o jedince s HD C, druhý z páru musí mít výsledky HD A. Dále je nutné obdržet, mín. ze dvou výstav, výsledek alespoň velmi dobrý.

Jak se díváte na příbuzenskou plemenitbu (inbreeding)?

Nelíbí se nám myšlenky úzké plemenitby. Samozřejmě tento postup může kdekoho zlákat k udržení kvalitního exteriéru či typu, ale existuje v této situaci taktéž velké riziko vzniku nejen velkých zdravotních vad. Ovšem je velký rozdíl mezi příbuzenskou plemenitbou a

odpovědným liniiovým chovem. Aby bylo možné zachovat kvality liniiového chovu, může toto být cesta jak toho dosáhnout. Samozřejmě, že i za těchto okolností je nutné se vždy dívat na další, důležitější body než je exteriér, a to zdraví a temperament. Podstatou chovu je hledání správné rovnováhy!

Jaké podle Vás chyby v kruhu na výstavě vystavovatelé nejčastěji dělají?

Největší chybou během vystavování může být přenášení naší nervozity na psy. Když je sám vystavovatel ve stresu, většinou stres přenechá i na svého psa a ten se pak nechová přirozeně.

Majitelé by neměli chtít za každou cenu vyhrávat a rozhodčí by měli přestat udělovat ceny pouze na základě perfektního předvedení psa majitelem.

Můžete nám poodhalit taje Vaší přípravy psa na výstavu?

Ve skutečnosti si myslím, že PHP není pes stvořen pro výstavy. Další otázkou je otázka politiky, mnohokrát jsme viděli pouze „posuzování lidí“. Další problém, který vidím je „posuzování bez znalosti standardu plemene“. Hlavně z těchto důvodů navštěvujeme výstavy velmi zřídka. Když už výstavy navštívíme, samozřejmě, že jsou naši psi čisti a vyčesáni, ale nevěnujeme přípravě příliš velké úsilí. PHP je pracovní pes a především tyto kvality musí ukázat. Opravdu nemáme rádi přílišný důraz na prezentaci psa. Musíme být upřímní ke psu samotnému a původnímu využití tohoto plemene. Zachovat přirozenost plemene!

Znáte některé z Českých chovatelů či psů? Co si myslíte o chovu v České Republice?

Samozřejmě, že známe české chovatele a jejich psy. Například FB je dobrá cesta k tomu, jak být ve spojení s mnoha lidmi po celém světě. Hovoříme-li o českých chovatelích obecně, můžeme vidět, jak někteří věnují chovu nemalé úsilí a zlepšují svoje typy psů. Importy z Francie, Itálie a Holandska snad budou kladným přínosem pro chov psů v České Republice. Vážíme si tohoto úsilí chovatelů!

Co byste chtěl chovatelům v České Republice vzkázat?

Podle našeho názoru, chov je vždy odvislý od sledování minulosti, učení se od ostatních a hledání správné rovnováhy mezi temperamentem, zdravím a typem. Doufám, že naši čeští kolegové budou respektovat tyto hodnoty a jejich cílený chov přinese našemu plemeni v budoucnosti jen pozitivita.

Zpracoval: Markéta Langerová, CHS Perla Silesia, www.perlasilesia.cz